

På afgiftsområdet fremlagde Kommissionen i 1992 et forslag til en kombineret energi- og CO₂-afgift. Sagen behandles i Rådet af økonomi- og finansministre (Ecofin). For tiden afventer man et forslag til et ramedirektiv, hvor det vil være frivilligt for medlemslandene at indføre CO₂-afgifter.

Det er en kompliceret proces at skabe enighed om harmonisering på skatteområdet, men det rokker ikke ved konklusionen, at der forsøges.

Da der i dag harmoniseres på de indirekte skatter og til dels på de direkte skatter, er det regeringens politik at bidrage til, at harmoniseringsbestrebelse udformes i overensstemmelse med danske interesser. Regeringen går ikke ind for harmonisering for harmoniserings skyld, men for at fremme eller sikre danske interesser.

I artiklen i Skattepolitisk Oversigt siger jeg, at Danmark skal markere, hvad vi vil med skattepolitikken i EU. Det skal ske inden for de gældende rammer, og jeg lægger ikke dermed op til at ændre Traktaten.

Derimod er det en opfordring til, at Danmark offensivt og aktivt præger dagsordenen. Danmark har skrevet under på Riokonventionen om at nedbringe CO₂-udslippet. Det er klart i dansk interesse, at der indføres afgift i EU på alle energiformer, da det giver ens konkurrenceforhold i det fælles marked.

Danmark har markante synspunkter på de grønne afgifter, og de skal føres frem i EU.

Det er i dansk interesse, at der ikke eksisterer regler om bankhemmelighed, der hindrer effektiv skattekontrol i det fælles marked. I de svære forhandlinger om beskatning af kapitalafkast (4. kapitalliberaliseringsdirektiv), hvor nogle lande anvender kildeskat, mens andre anvender et indberetningssystem, har fastholdelsen af retten til udstrakt bankhemmelighed været en bremseklods. Derfor skal Danmark presse på for at holde dette punkt på dagsordenen.

2. Som det tidligere er nævnt, kan Kommissionen fremsætte forslag på baggrund af andre principper i Traktaten end de snævert fiskale. Endvidere står vedtagne direktiver over den danske lovgivning.

Det er på den baggrund, at jeg i artiklen skriver, at der eksisterer et traktatretligt pres på den danske skattelovgivning.

Indfører en medlemsstat regler, der muligvis er i strid med Traktaten, kan Kommissionen eller andre medlemsstater reagere ved at rejse sager ved EF-Domstolen. Der kan være tale om,

at bestemmelser i medlemslandenes regler på den direkte beskatnings område virker som statsstøtte eller er diskriminerende. Det er regeringens politik at medvirke til, at EU-bestemmelser ikke kolliderer med dansk lovgivning. Det er desuden regeringens politik, at danske regler skal være i overensstemmelse med de vedtagne EU-retlige regler.

3. I artiklen, der gav anledning til dette spørgsmål, blev der redegjort for, at Danmark er udsat for et markedsrelateret pres.

Danmark har en åben økonomi, og internationale forhold spiller en stor rolle for den danske udvikling. Den teknologiske udvikling medfører, at de finansielle markeder integreres, og landene påvirker i stigende grad hinanden gennem udvekslingen af finansielle aktiver og penge. F.eks. er bruttokapitalbevægelserne i Vesteuropa som følge af porteføljeeinvesteringer steget med knap 100 pct. hvert år fra slutningen af 1970'erne til begyndelsen af 1990'erne.

Der er fare for, at den danske skattebase udhules, da det er svært for skattemyndighederne at følge transaktioner på det finansielle marked. Specielt privatpersoners porteføljeeinvesteringer kan give problemer. Det er med andre ord et kontrolproblem.

Den stigende internationalisering betyder også, at det er nemmere for visse lande at tiltrække investeringer og hele virksomheder gennem begunstigelser i beskatningen. Dette underminerer skattegrundlaget i de øvrige lande, hvorfra virksomhederne flytter deres kapital. Modtrækket fra mange lande (heriblandt EU-lande og Norden) har været at indføre særlige skatteregler, hvor aktionærer i finansielle selskaber i lavskattelande beskattes af selskabets indkomst. Regeringen har foreslået sådanne regler i lovforslag nr. L 35 i 1994. Det er i dansk interesse på den måde at følge den internationale udvikling og derved modvirke skattekonkurrence imellem landene.

Det er regeringens politik at sikre, at den danske skattebase ikke udhules. Dette kan bl. a. ske via øget samarbejde om information og kontrol. Det er også regeringens politik at medvirke til en international udvikling af skattereglerne, der minimerer skattekonkurrence mellem lande.

Regeringens internationale politik på skatteområdet er dynamisk, og danske interesser skal varetages i forhandlinger i EU. I nogle tilfælde indebærer det, at Danmark går offensivt ind i bestræbelserne på at indføre fælles regler for f.eks. udveksling af information. I andre tilfælde